Puheenjohtajan näkemys tiedoksi.

HVO:n vastine osoitti sen, että kirjoituksen jäsenet eivät ole hyväksyneet Haukivuoren aluejohtokunnan strategiaa ja yleensä alueen edellytysten luontia, aluejohtokunnan toimintaa sekä näistä lähtökohdista tehtävää merkittävää työtä ja aikaansaannoksia. Vastine on jopa loukkaus sitä työtä kohtaan, jota Haukivuorella on tehty. Kirjoitus osoittaa, että HVO:n operatiivisella johdolla ei ole kompetenssia johtaa motivoivasti ja innovatiivisesti aluejohtokuntatyötä.

Lähtökohdaksi esitetään edelleen ”kahvikerhomaista” toiveiden listauksia kaupungille, joiden toteuttamiseen ei ole mitään varmuutta siilo-organisaation ja vastuutasojen sekavuudessa. Lopputulokset on nähty takavuosina koko aluejohtokuntaverkostossa ja erityisesti Haukivuoren pitäjän alueella. Kaupunki haluaa näillä linjauksilla pitää aluejohtokuntatoimintaa juhlapuheiden imagotasolla. Itsenäistä ja aidoista aluelähtökohdista perustuvaa laajaa vaikuttamista ja eri yhteistyökohteiden kanssa pitkällä tähtäimellä strategiaan perustuvaa laajaa omatoimista tekemistä ei saisi harjoittaa. Aktiivinen, omakohtainen ja aikaansaava toiminta häiritsee byrokratiaan ja kaavoihin kangistunutta ohjausyksikköä tai sen viiteryhmää.

Miten ja mikä taho tai henkilöt kokevat näin, että aluejohtokunnat toimivat päällekkäisesti kaupungin päätöksentekoelimien kanssa. Häiritseekö se, jos kehitystä aikaan saadaan vapaaehtois- ja ilmaisilla resursseilla. Päätöksentekijät keskittyvät vain suurempiin strategisiin asioihin ja Mikkelin ydinkeskustan sekä lähiympäristön, viiden kilometrin alueen kehittämiseen. Muiden alueiden elin- ja vetovoimaa, asumisedellytyksiä ja -viihtyvyyttä lisäävät ”käyttömäärärahatasoiset” asiat ja toimet ovat jääneet lähes täysin aluejohtokunnille, jos strategista silmää ja osaamista on. On ollut 3 – 4 vuoden perioodilla täysin selvää, että ellei alueilla ole voimakkaita aluejohtokuntia, jotka esittävät suoraan eri järjestelyverkostojen, asumisen ja palvelun sektorin kanssa toimenpiteitä, mitään ei tapahdu.

Voi olla, että osa luottamus- ja operatiivisesta johdosta ei pidä tämän tasoisesta haukivuorelaisesta strategiaosaamisesta, asioiden kokonaisuuksien hallinnasta ja ymmärtämisestä sekä niihin tehtäviin liittyvistä jopa valtakuntatasoista yhteydenpidoista, vaikuttamissektoreista ja aikaansaannoksista. Toiminta ohittaa kaupungin byrokratian ja osoittaa osin kaupungin ko. portaiden ”kevyen osaamisen”, merkittävien strategisten asioiden laiminlyönnin ja yleensä yllättävästi

kaupunkikokonaisuuden huomioimatta jättämisen, jotka kohdistuvat juuri kaupungin kirkonkyliin ja maaseutuun.

Kirjoituksen perusteella ymmärtää täysin sihteeritoimen lopetukset ja rahoituskiristykset. Aluejohtokuntien toiminta näillä edellytyksillä halutaan kuristaa

”toiveiden listaukseen ja avustusten jakoon” tiukalla osallisuusroolia korostavalla tavalla. Huomioimatta, että aluejohtokunnan jäsenet ovat omassa elämässään kokeneet vahvan ja monipuolisen elämän vaiheen, osa laajojen joukkojen johtamistaidon ja yleensä ymmärtävät tekemisen ja osaamisen omilla vahvuusalueillaan ja paikallistuntemuksellaan. He haluavat aidosti työskennellä ympäristönsä hyväksi. Osallisuusvaatimus ei koske ollenkaan kaupungin suhdetta aluejohtokuntiin (case. sihteeriprosessi). Jokainen aluejohtokunta edellytti suunnitelmineen Olli Lahden tapaista assistenttipalveluapua. Näitä esityksiä ei edes otettu vakavaan keskusteluun. Nyt kaikki rutiinihommat on käytännössä sysätty puheenjohtajille sekavan osallisuuskordinaattori- ja pöytäkirjapitäjäjärjestelmän reunaehdoilla, joista mikään osapuoli ei osallistu erilasiin valmistelu- ja järjestelytehtäviin. Eikä automaattisesti hoida kontakteja ja asioita kaupunkiin päin, koska työn kuva ei salli näitä töitä.

Tämä myös osoittaa sen, että asukkaiden/veronmaksajien palvelu ja toiveet eivät kuulu tämän yksikön rooliin. Etenkin vastattavaksi tullut aluejohtokunta-alue on osoittautunut vieraaksi aidon kosketuksessa olevan elämän kanssa alueisiin ja väestöön. Virkamiehet lautakunnan jäsenten myötä yrittävät jyrätä aluejohtokuntia, joilla on jo kompetenssi ja praktiikka asioiden ja toimenpiteiden hoitoon omilla alueillaan. Sitä osoittaa myös se, että HVO ei suostu kuulemaan myöskään aluejohtokunnan toimintasuunnitelmia (strategia), vaikka olemme sitä monimuotoisesti esittäneet.

Toisekseen: Kysyttävä on kirjoittajilta, mitkä ovat esimerkiksi Haukivuoren aluejohtokunnan strategiassa sellaisia asioita, joihin kirjoituksessa viitataan: ”Jotkut ovat ottaneet hoidettavakseen myös tehtäviä, jotka niitä ei edellytetä”. Voidaan kysyä, ketkä eivät edellytä? Ymmärtävätkö kirjoittajat, mitä tekstillä tarkoitetaan esimerkiksi Haukivuoren aluejohtokunnan strategiaa avattaessa.

Mikkeli on maaseutukaupunki ja pysyy. Maaseutualue tuo kaupungille pääkassavirran (metsät, vapaa-ajanasutus, matkailu, monipuolinen pien- ja yksinyrittäjyys). Maakunnan alue ja erityisesti Mikkelikin olisivat täysin aluekeskustasoa, jos tätä vahvuutta ei Seutukunnilla ja Maakunnalla olisi. Erityisesti yksityinen (kauppa), myös julkisen palveluvarustuksen laajuus ja määrä, on mitoitettu näiden kassavirtaedellytysten varaan. Näkemystä ja toimintaa Mikkelin kehityksen kannalta olisi laajennettava ja ymmärtää koko kaupunkikokonaisuuden merkitys ja vahvuudet.